

regel er, at børnene skal have rimelig mulighed for at indleve sig i den ene skoles miljø, før de eventuelt skal skifte til en anden skole. Reglens praktiske konsekvenser er, at børnehaveklassen, 1. og 2. klasse (evt. 1.-3. klasse) danner en skolemæssig enhed, og at 9. og/eller 10. klasse ikke kan placeres ved en skole for sig. Derimod står det kommunerne frit for, om de vil centralisere undervisningen efter (2.), 3., 4., 5., 6. eller 7. klassetrin, ligesom der kan centraliseres også efter 8. eller 9. klassetrin til skoler, hvor de lavere klassetrin har fælles skoledistrikt. Reglen muliggør endvidere en trinvis centralisering, d.v.s. både efter (2.), 3. eller 4. og efter (5.), 6. eller 7. klassetrin.

Ifølge den gældende lovs § 11, stk. 1, deles folkeskolen i klasser efter skolens børnetal. Hvor børnetallet tillader det, skal det tilstræbes, at der oprettes en klasse for hver årgang. Ifølge § 18, 1. pkt. skal en folkeskole have mindst 2 klasser for børnene i 1.-7. skoleår. Yderligere skal en realafdeling ifølge § 19, stk. 2, være fuldt årgangsdelt. Bestemmelsen i lovforslagets *stk. 2*, 1. pkt., er således en videreførelse af den allerede gældende ordning, hvorefter folkeskolens undervisning bygges på en årgangsdeling af børnene som den pædagogisk mest hensigtsmæssige løsning. I skoleåret 1971-1972 udgjorde antallet af elever i 1.-7. skoleår i fuldt årgangsdelte skoler uden for København i alt 446.635, mens det tilsvarende tal for ikke-årgangsdelte skoler var 11.772. Det sidstnævnte tal forventes at falde til ca. 7.300 i 1974-1975 og til ca. 5.500 i 1976-1977. Der synes således også i den faktiske udvikling at være grundlag for at fastslå som lovens hovedregel, at der gennemføres fuld årgangsdeling, således at en fravigelse af dette princip må kræve en særlig begrundelse i de geografiske forhold, jfr. dispensationsbestemmelsen i *stk. 4*. Gennemførelse af fuld årgangsdeling bør dog ikke være til hinder for, at der i fag eller faggrupper, hvor der lægges mindre vægt på en fremadskridende indlæring af viden og færdigheder, tilrettelægges en undervisning, som er fælles for elever fra flere klassetrin. Det samme gælder undervisning, der tilbydes som en mere kursuspregget undervisning uden nærmere sammenhæng med den øvrige undervisning på de pågældende klassetrin. Der er derfor ved bestemmelsens *stk. 2*, 2. pkt., åbnet mulighed for at fravige årgangsdelingen på disse områder.

Ifølge skolestyrelseslovens § 35 skal amtsrådet ved forhandling med de kommunale skolemyndigheder udarbejde en plan for blandt andet folkeskolevæsenet i amtsråds kredsen, og undervisningsministeriet har i et cirkulære af 18. december 1970 fastsat nærmere retningslinier for udarbejdelsen af planen.

Planlægningen skal foretages på grundlag af blandt andet det forventede elevårgangstal, jfr. cirkulærets bilag 2, og Landsplanudvalgets sekretariat har med henblik herpå stillet et materiale med oplysninger herom til kommunernes disposition. — Bestemmelsen i *stk. 3*, 1. pkt. tager sigte på, at kommunerne allerede ved fordelingen af børnene i 1. klasserne tager hensyn til de forventede elevårgangstal, således at en deling af klasserne under det senere skoleforløb så vidt muligt undgås, jfr. herved lovforslagets § 15, *stk. 1*.

Bestemmelsen i *stk. 3*, 2. pkt., er begrundet med hensynet til at bevare klassen som en enhed, uanset at eleverne i dele af skoletiden ikke undervises samlet.

#### Til § 24.

Bestemmelserne svarer nøje til den gældende lovs § 6, *stk. 1* og 5. Reglerne i *stk. 2* og 3 forudsættes overført til skolestyrelsesloven, hvor de systematisk hører hjemme. § 6, *stk. 4*, må anses for overflødig.

#### Til § 25.

Bestemmelserne svarer til den gældende lovs § 5, *stk. 1*, jfr. også § 6, *stk. 1*, sidste pkt., og § 51 a, *stk. 4*, sidste pkt. Reglen i nr. 1 er i overensstemmelse med ministeriets hidtidige praksis og er allerede gældende i en række kommuner.

#### Til § 26.

Bestemmelserne svarer til den gældende lovs § 50, *stk. 1-3* og *stk. 4*, 2. pkt., samt § 51 a, *stk. 2*, med følgende ændringer:

a) Det fastslås nu udtrykkeligt, at en kommune er *forpligtet* til at sørge for befordring, når skolevejen overstiger den angivne længde. Denne ændring får dog ingen større praktisk betydning, dels fordi den hidtidige bestemmelse normalt er blevet opfattet som umiddelbart forpligtende for kommunerne, dels fordi amtsrådet efter loven kan pålægge en kommune at sørge for befordring. Desuden er der efter den nye formulering ikke pligt til at etablere befordring for elever, der i medfør af § 19, *stk. 2*, eller § 36, *stk. 4*, undervises i en anden skole end deres distriktsskole, jfr. det foreslåede *stk. 4*.

b) Reglen om en mindste afstand på  $3\frac{1}{2}$  km for 1.-3. klassetrin er ændret til  $2\frac{1}{2}$  km. Baggrunden herfor er ønsket om at søge antallet af trafikskader på vejen til og fra skole begrænset mest muligt. Undersøgelser har vist, at det er begyndertrafikanter, der er udsat for den største risiko i trafikken. En nedsættelse af afstanden med 1 km må forventes at føre til, at et større antal børn på 1.-3. klassetrin vil blive kørt til skole i stedet for at skulle benytte